

ಸರವರಿದ್ದುತ್ತಿದ್ದ. ಅದರ ಬೇವಿನ ಸಸಿ ಕಂಡಾಗ ಅವನ ಕೈಯೊಳಗಿನ ಮೊಂಡಗತ್ತಿ ಸ್ಥಲ ಇಚ್ಛರ ಹಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾಕಣ್ಣಾ ಎಂದು ಕೆಲೀದರೆ ‘ನಿಂಗ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಕಟ್ಟಾ,

‘ಬೆವು ಇದ್ದು ಹೋಲ ಚೆಂದ
ಮೆಬು ಇದ್ದು ಹಿತ್ತು ಚೆಂದ,
ಲಂಬುವಾಗ ಬೇವಿನ
ಮರದಿಯ ನೆಳ್ಳು ಬಾರಿ ತಂಪು’

—ಎಂದು ತನ್ನ ಬಾಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಫಲಿತಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅಂತಹೀ ಅವು ಬುಕ್ಕಿ ತಂಡಾಗಲೆಲ್ಲ ಅವು ಬೇವಿನ ನೆರಲೈನಲ್ಲಿಯೇ ಭುಜಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ವಿಶ್ವಾಂತಿ ಬೇಕೆಂದಾಗ ಉಷ್ಟು ಪಂಚಯನ್ನು ಬಿಂಭುತ್ತಿರುತ್ತಿದ್ದ. ದಿನಬಾಗಿ ಬೇವಿನ ನೆರಳಲ್ಲಿ ಅರಾಮಾಗುತ್ತಿದ್ದ.

ನಿರು ನಿಡಿ ಇಲ್ಲದೆ ಸಸ್ಯಜಗತ್ತು ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿರುವಾಗ ಬೆವು ಮಾತ್ರ ಹಣಿಯ ಎಲೆ, ಬೀಲಿ ಹಣಗಲಿಂದ ಮ್ಯಾಡಾಲಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಬ್ಬಿವನ್ನುಂಟಿರುವುದುತ್ತದೆ. ಬಾಲೀನಲ್ಲಿ ಕಹಿ ಬಂಡಾಗ ಕೊರಗುವವರು ಬೇವಿನ ಪಲ್ಲವಿನಿಕೆಯ ಕಾಲವನ್ನು ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಮಸ್ತ ನಿಸರ್ಗವೇ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಸನ್ಮಿಶೇಷವೆಂದು ಬಿಗೆದು ಮಗುಮಾಗಿರುವಾಗ ಬೆವು ಶುಡಿಯಿಡೆಯುತ್ತದೆ, ಹೊವಾಗುತ್ತದೆ, ನೆರಳಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಕಲಾವಿದರು ಬಾಲೀನ ಕಹಿಗೆ ಬೇವನ್ನು ನಿದರ್ಶನ ಮಾಡುವುದು ಯಾಕೋ ಸರಿ ಕಾಣಬೇ.

ಬಯಲುಸೀಮೆಯ ಎಲ್ಲ ದೇವಾನುದೇವತೆಗಳು ಬೇವಿನಾಶಯ ಪಡೆದೇ ಘಮ್ಯನ್ನಾಗುತ್ತದೆ. ಬೀಳಿಗೆ ಕಾಲ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಲೇ ಕನಾಟಕದ ಬೀರೆ ಬೀರೆ ಶಾಲಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಲಾಗಟ್ಟಿ ಬರುವ ಮಾರಮ್ಮನ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಜನ ಮೆಯೇಲೆ ಬೊಕ್ಕೆ, ಸಿದುಬು, ಕಡ್ಡಿಗಳು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಬೇವಿನಿಡುಗೆ ಉಷ್ಟು ಮಾರು ಸುತ್ತು ಹಾಕುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಮಾರಮ್ಮಿಗೂ ಬೇವಿಗೂ ಅವಿನಾಭಾವ. ಅದರೆ ಗಂಡು ದೇವರಿಗೆ ಅಪ್ರತಿಯೂ ಬೇವನ್ನು ಮುಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕಹಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಕಹಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಾಲಿಕೊಳ್ಳುವ ಗಂಡುಸಂತಾನ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿರಳವಲ್ಲವೇ?

ಜನಪದರು ‘ಬ್ಯಾಗಿಗೆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬೇವಿನ ಮರ ತಂಪು’ ಎಂದು ಸುಮ್ಮನೆ ಹಾಡಲಿಲ್ಲ. ತಗ್ಗ ನಿರ್ವು ಬಯಲುಸೀಮೆಯ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ; ಹಂಗಸರು ಕ್ಕೊಕಾಗಲೆಂದು ಹೋಕಿಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಕೇಲವೇಂದನ್ನು

ಹಿಡಿದು ಬೇವಿನ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಏರಹುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಣ್ಣ ಚಾಪಯೊಂದನ್ನು ಹಾಸಿಕೊಂಡು ಇಸ್ತಿಲ್ಲ ಹಾಡುವ ತರುಣರು ಬೇವಿನ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಸಿಗುತ್ತಾರೆ. ವಯಸ್ಸಾದ ವೃದ್ಧಮಾನ್ಯರು ಚಟ್ಟಿ, ಬಿನ್ನಿಯನ್ನುಗಳಲ್ಲಿ ಬೇವಿನಮರದ ಕೆಳಗೆ ಪವಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದುವ ಮರಕ್ಕಿಳ್ಳ ಮರದ ಕೊರಡಿಗೆಯನ್ನು ಹಗ್ಗಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಬೇವಿನ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಜೋಲಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹಾರು ಎಳೆಯಬೇಕಾಗಿರುವ ಎತ್ತುಗಳು ಬೇವಿನ ಮರದಿ ಕಾಲು ಚಾಚಿ ಮಲಗಿ ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಿರುತ್ತವೆ.

ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೆಂಬ್ಬರೂ ಬೇವಿನ ಸಸಿ

ನೆಟ್ಟು ಬೆಳೆಸಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ನಿ ಅವುಗಳ ಸಂತತಿ ಹಜ್ಜಿದೆ. ಬೀರಿ ಸಸಿಗಳು ಬೆಳೆದೊ ಎಂದು ಬೇವಿಗೇಳಬೇಕು. ದಾಸರು ಬೆಲ್ಲದ ಕಟ್ಟೆಯ ಕಟ್ಟಿ ಬೇವಿನ ಬೀಜವ ದಿಕ್ಕಿ ಎಂದು ಹುಟ್ಟುದುರುಳರ ಬಗ್ಗೆ ವಿರಸಲು ಬೇವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಖಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಬೆಲ್ಲ ಸಿಹಿ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದು ಬೇವಿನಿಂದ. ಸುಖದ ಅನುಭವ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು ಈ ಹಿಂದೆ ಬಂದೊದಗಿದ್ದ ಅಹಿತದಿಂದ. ಸಿಹಿಯ ಅನ್ನತೆ ದಕ್ಕುಪುದು ಕಹಿಯಿಂದ.